

Във Велико Търново възраждат паметта за св. Йоан Трапезундски

Инициативен комитет във Велико Търново се е заел със задачата да възроди паметта за свети Йоан Търновски – Трапезундски – един забравен и непознат за широката общественост светец, загинал на 18-годишна възраст за Христовата вяра. Инициативният комитет е председателстван от бившия преподавател по история във ВТУ Стоян Долапчиев, а членове са Димитринка Карамфилова, родственица на св. Йоан и автор на книга за рода му, богословът и иконописец д-р Пламен Събев от Регионалния исторически музей във Велико Търново, който е изписал две икони на светеца, както и Стефан Николов – журналист, писател и поет.

На 16 юли се навършват 200 години от мъченическата смърт на св. Йоан. По този повод с благословението на Великотърновския митрополит Григорий в

катедралния храм във Велико Търново ще бъде извършено богослужение в памет на светеца. На 17 юли паметта му ще бъде почетена и в родния му град Омуртаг с църковна служба.

На 14 октомври, в деня на света Петка Търновска, във Велико Търново ще се проведе голям научен форум за живота и делото на св. Йоан Търновски. Инициативният комитет планира да изгради и параклис в чест на светеца.

Най-големият и сериозен изследовател на св. Йоан Търновски е покойният академик Иван Радев от Великотърновския университет. Именно той е инициатор на голяма научна конференция, която се провежда през 2002 г. с участието на водещи учени БАН и няколко български университета.

Св. Йоан се родил през 1804 година със светското име Иван Димов в Омуртаг, а баща му бил заможен търговец. Дядо му бил свещеник. На 14 години Иван отишъл в Търново и започнал работа като чирак при един керемидчия. Като отраснал, турските власти започнали да го преследват, за да приеме ислямската вяра, но младежът бил непреклонен. Измъчван жестоко, той накрая бил обесен публично в края на града – там, където сега се намира сградата на Административния съд. Обезобразеното му тяло три дена висяло на бесилото, а няколко чудеса съпътстват мъченическата му смърт. Той бил канонизиран през 1823 г. в църквата „Св. Петър и Павел“ в Търново. Като основание за канонизацията е голямата му вяра и затова, че отивайки към бесилото, се спирал и поздравявал с усмивка всички в множеството – и християни, и мюсюлмани, и евреи, разказа д-р Пламен Събев. Житието на светеца е написано от Никифор и Йеротей – двама монаси от Света гора на Атон, които присъствали на обесването.

dveri.bg